

GORENJE

Političen in gospodarski list.

Gospodje volilci!

Naprej, zastava Slave!

Tržičani, Radovljčani in Kamničani!

Se nekaj ur in stopili boste na volišče. Kdo naj bo Vaš poslanec v deželnem zboru ali dr. Janko Vilfan ali Oto pl. Detela, Vam ne bo težko pogoditi.

Res, da se ločite po strankah.

Ali edini in družni Vas nekaj velikega, to je, da ste Slovenci.

Kakor Slovenci pa morete in morate voliti le dr. Janko Vilfana.

Dr. Janko Vilfan je narodnjak, kakor jih je malo dandanašnji.

Vse njegovo ravnanje in dejanje, bodisi zasebno, bodisi javno, je prepojeno z narodno mislijo.

Hudi časi se obetajo Slovencem.

Nemstvo in nemškutarstvo se je pričelo zopet gibati.

Po čegavi krivdi, kdo ne ve.

Slovenski jezik se odriva in kmalu bo nemščina tam, kjer je bila pred leti: zagospodovala bo v vsem našem življenju.

V takih časih je treba trdih, neizprosnih in jeklenih moč, da obranijo pravice naroda.

Dr. Janko Vilfan je samostojen in neodvisen. On se ne boji družega, kakor svoje narodne vesti. On se bo potoval za koristi slovenskega naroda, če se pri tem tudi zameri temu ali onemu. Pa tudi kakor meščani morete in morate voliti le dr. Janko Vilfana za svojega bodočega poslanca.

On je veren pristaš narodno-napredne stranke. Ta pa je bila od nekdanje zaščitnice mest in trgov in je neprenehoma trdila, da imajo mesta in trgi druge potrebe kakor dežela, da morajo torej imeti mesta in trgi svoje posebne zastopnike, če naj so zagotovljene njih koristi.

Slovenska ljudska stranka pa hoče mesta in trge enaciti z deželo, češ, da na Kranjskem sploh ni mest in trgov, ampak samo gnezda, ki se ne ločijo prav nič od kmetijskih vasi in da mesta in trgi zastopajo lahko ravnoisti poslanci kakor kmetijske občine.

Če se ureznic ta nakana slovenske ljudske stranke, bodo postala kranjska mesta in trgi res gnezda revščine in ne bode več kakor dosihmal, opora napredku in zatočišče narodnjastva.

Dr. Janko Vilfan je srednjega stanu, kakor Vi. Kakor tak pa ve, kaj so Vaše potrebe in Vaše težnje.

Kak pa je Oto pl. Detela, ki Vam ga silijo za poslanca? Slovenski narodnjak ni; dasi je sin slovenskega očeta, je njegova rodovina nemška in se sliši slovenščina le iz ust poslov.

Jeli on slovenski narodnjak, če se zanj pogajajo taki napeti Nemci kakor tržiški župan Maliy, tovarnarja Gassner in Goeken in tropa drugih, kateri Slovence živega ne morejo videti.

Ali je mogoče, da se bo Oto pl. Detela kdaj potegnil za veljavo slovenskega jezika in za pravice slovenskega naroda.

Ne, pa ne! Prvič je Oto pl. Detela premlačen Slovenec in drugič pa se bo bal Nemcev, s katerih pomočjo bo izvoljen.

Kaj pa njegova samostojnost?

Nekateri okrajni glavarji so vsaj v svojih mislih samostojni, ker jim to v dejanju ni mogoče. Oto pl. Detela pa je še v svojih mislih odvisen od svojih predstojnikov.

Kakor se mora ravnati kakor okrajni glavar po željah svojih višjih, tako bo delal tudi kakor poslanec in bo ostal vedno okrajni glavar.

Oto pl. Detela je pristaš slovenske ljudske stranke, ker je sicer neumljivo, da se zanj poteza vse, kar hodi za imenovano stranko.

Slovenska ljudska stranka pa je v prvi vrsti agrarna stranka, torej je tudi Oto pl. Detela agrarec.

Kakor tak pa ne more zastopati koristi mest in trgov nasproti kmetijskim občinam.

On ni nikakor za poslanca za mesta in trge, ampak k večjemu za kmetijske občine ali za veleposestvo. V veleposestvu naj ga volijo Nemci, če jim je tako pri srcu.

Oto pl. Detela je bil od nekdanje aristokratskega mišljenja. Še predno je bilo narejeno njegovo plemstvo, se je najraje držal plemiške družbe.

Zalostno bi bilo, če bi si mesta in trgi izbrali za svojega poslanca v 20. stoletju takega moža.

Volilci! Zadnji hipi Vas ločijo od ure volitve.

Premislite dobro, v čegavem taboru je korist slovenskega naroda, ali v taboru dr. Janka Vilfana ali v taboru Otona pl. Detele in po tem volite.

Ne dajte se premotiti od nikogar, ne od Nemcev, ki Vam širokoustno obetajo to in ono, ne od pristašev slovenske ljudske stranke, ki trdi, da je Detela tudi Slovenec.

Vaš poslanec more in mora biti le:

dr. Janko Vilfan

odvetnik in župan v Radovljici.

Zato pa naj bo njegovo ime zapisano v petek 28. t. m. na vsaki glasovnici, katero odda slovenski meščan, in zmaga bo naša in vsega slovenstva, kateremu utripa srce radi teh volitev.

Kandidatura c. kr. vladnega uradnika.

„Nije honorowo ali zdrowo!“

Tega pregovora se drže klerikalci. V današnji dobi, ko povsod propada absolutizem, naj si bode te ali one vrste, ko se upeljuje splošna in enaka volilna pravica, ko povsod prodira ljudska volja, ko so državni poslanci, ljudski zastopniki postali celo c. kr. ministri, za kar vse so se potegovali in navduševali klerikalci, kakor vpijejo ter so tudi dosegli, kakor zopet kriče — v tej dobi gredo kranjski klerikalci ter ponudijo kandidato c. kr. vladnemu uradniku, kateri naj postane ljudski zastopnik ter deluje proti vladi, svoji krušni materi! Lepa logika! Še lepše pa je to, da župnik Piber z Bohinjske Bistrice pošilja neko okrožnico županom kmetijskih občin v radovljiškem okraju, katero okrožnico naj bi isti podpisali in ki se v njej izraža zaupanje in priznanje g. pl. Deteli! Ali bode mar g. pl. Detela v deželnem zboru zastopal kmetijske koristi, če ga kandidirate v mestni skupini? V kmetijskih občinah imate vendar že

Bismarka-Pogačnika! Onega pregovora pa se drži tudi c. kr. vlada! Vsak ministrski predsednik izjavlja slovesno, da se deželnim zborom ne sme dovoliti splošna in enaka volilna pravica, ker se morajo varovati zastopstva interesov! Baron Schwarz pa pusti, da volijo z mestom Kamnikom kmetijske občine! Zopet lepa logika! Na vse zadnje bomo še doživeli, da bodo vlada in klerikalci spravili v deželni zbor same glavarje v mestnih skupinah, če pa ti ne bodo hoteli sprejeti mandata, pa kar žandarje, ki bodo oboroženi prišli v zbornico.

Zdi se nam, da se gori omenjenega pregovora drži tudi sam kandidat, g. pl. Detela! Če kandidira samostojno, zakaj potem očitno ne izjavi, da je sprejel kandidato le od volilcev, ne od zastopnikov S. L. S., kakor je pisal „Slovenec“? Zakaj sploh ne gane niti z mezinem, da bi opravičil to svojo „samostojnost“? Zakaj kandidira ravno proti g. dr. Vilfanu, o katerem je zdavno vedel, da bode kandidiral, s katerim sta prijateljsko skupaj delovala na gospodarskem polju v Radovljici in kateri mu je preskrbel častno meščanstvo? A propos, častno meščanstvo! Kaj bode s tem storili, g. glavar? Če boste izvoljeni, morate vedeti, da Vam napredna stranka, ki Vam je podelila častno meščanstvo, ni dala svojih glasov. Če pa prepadete, pa še slabše! Mar bi bili nastopili dedščino po svojem očetu tam, kjer jo je isti pustil, namreč v kmetijskih občinah!

Mislimo, da smo zadostno dokazali, da postopanje združenih nasprotnikov nije honorowo! Gospodje volilci pa naj 28. t. m. poskrbe, da to za te gospode tudi ne bode zdrowo! Naprej, zastava Slave!

Glas o Deteli iz Novega mesta.

Novo mesto, 28. t. m.

Vse prebivalstvo našega mesta ne glede na stranke, je ogorčeno na „Slovenca“ zaradi njegovega pisarjenja v prilogi kandidatu Deteli. Za list, ki je pisan v slovenskem jeziku in ki pravi, da stoji na narodnem stališču, je sramotno, da proglasa tako notoričnega nemškutarja kakor je okrajni glavar Detela za narodnjaka.

Sedanji kandidat Detela je nam Novomeščanom v „dobrem“ spominu. Služboval je pri našem okrajnem glavarstvu in je bil ves čas svojega bivanja v našem kraju navdušen branitelj nemške ideje in močanstev nemške kasine. V slovenski družbi ga ni bilo videti, ker je vse slovensko zaničeval. Veljal je za ravno tako ošabnega kakor zagrizenega nemškutarja in naši šalji meščani so ga imenovali „Luzerner“ (po lucernski detelji) in ga s tem razlikovali od slovenske detele namreč od tedanjega gimnazijskega ravnatelja dr. Detele.

Tak je spomin, ki ga je zapustil okrajni glavar Detela pri nas v Novem mestu. Nasi ljudje so kas ostrmeli, da se upa tak nemškutar, kakor je Detela, kandidirati v slovenskih mestih in trgih. Z napeto pozornostjo gleda Novo mesto na Kamnik, Radovljico in Tržič. Upamo, da se volilci kamniški, radovljiški in tržiški ne bodo vdali nobenemu pritisku. Kdor voli nemškutarja Detelo, je izdajalec svoje narodnosti in ni vreden družega kakor zaničevanja.

Volilci Radovljice in Kamnika ter trga Tržič, volite jutri, 28. februarja soglasno dr. JANKA VILFANA!

SLOVENC!

Izbirajte ali

**DA
ALI**

ali

**DA
ALI**

Volilni shod v Kranju

je sklical minuli ponedeljek bivši deželni poslanec g. Ciril Pirc ob mnogobrojni udeležbi volilcev. Impozanten, veličasten shod je bil to, kakršnih še ni bilo v Kranju. Predsedoval je g. dr. Stempihar, ki je po kratkem jedrnatem pozdravu podelil besedo g. kandidatu.

Gospod Pirc, burno in nepopisno aplavdiran, je v začetku najprej obširno razpravljal o volilni reformi, dotaknil se gospodarskih vprašanj, tako vodovoda, okrajne ceste v Besnico, prestavljanje kolodvora in regulacije učiteljskih plač i. t. d., potem pa prešel k zadnji točki, k nasprotnemu kandidatu, samostojnemu gospodu Tomažu Pavslarju. Vsi ga poznate našega vihravega Tomaža. «Mož dela» se sam imenuje in res se mora priznati, da tišči v njem res neka surova sila, neka energija, ki pa žal ni v nikakem razmerju z njegovimi duševnimi silami in ki si išče torišča za svoj izbruh v zanj previsokih sferah. Neka prirojena, skoro otročja trema in precejevanje samega sebe zavedlo ga je na kriva pota. Smatra se za edino kapaciteto in ne pripozna poleg sebe nobene avtoritete. Kar reče on: Roma locuta est! O svoj vsevednosti je tako prepričan da veruje celo samemu sebi. Kar se v Kranju dela, ni vreden piškavega oreha. Trn v peti mu je vodovod. On živi in umrje še vedno za talno vodo, dasiravno je črpanje vode združeno z velikanskimi stroški. Vzdrževalni stroški novomeskega vodovoda znašajo na leto 11—12.000 K! Enkrat mu daje Čemsenikarjev studenec premalo vode, drugo zopet preveč, tako da zahteva za to vodo na tisoče odškodnine. Sedaj trdi, da bodo kmetje meščanom popili vso vodo, potem zopet, da bodo Kranjci osušili okoličane. G. Pavslar si je stekel največ zaslug, da že zdavnej ni izvršen naš vodovod. Zbegal in shujškal je vaščane. Spreletava naš še vedno groza, če se spominimo njegovih «Uvaževanja vrednih pojasnih». Par dni, predno se je sklenil deželnozbornski vodovodni zakon, pobiral je po Kranju podpise zoper vodovod. Vozil se je v Ljubljano, letal je od deželnega odbornika do odbornika, od poslanca do poslanca, roteč jih, da naj ne glasujejo za zakon, čes, da potem zgubi v Kranju klerikalna stranka vsako zašlombo. In sedaj kot poslanec hoče z enim udarcem zdrobiti naše dvanajstletno delovanje.

G. Pavslar ne more preboleti, da v kranjskem občinskem odboru nima nikake besede in da nas ne more vpredci v jarem svojih fantastičnih projektov. Zato je pa tudi sedaj vladajoča kluka zakrivila nazadovanje gimnazije. Jaz ne vem, če gimnazija res nazaduje in še manj mi gre v glavo, kako naj to nazadovanje povzroča občinski odbor. Pač mi je pa znano, da najbolj talentirane dijake ugrabijo naši gimnaziji škofski zavodi v St. Vidu in kadar bo Pavslarjev prijatelj tehant Koblar označil darovanje za škofove zavode, takrat naj pa g. Tomaž pošlje petak za «ofer». Še bolj sem pa prepričan o tem, da nič bolj ne škoduje ugledu naše gimnazije, kakor taki člani proforskega kolegija, kakor je slaboznani Evgenij Jarc. Profesor Jarc je nastavljen na zavodu, kojega si je kranjsko meščanstvo pridobilo z izrednimi žrtvami in za kojega prispeva še vedno.

Njegova dolžnost bi bila, da se kot c. kr. uradnik ozira na to mišljenje kranjskega meščanstva da se, čeprav drugega političnega prepričanja, prilagodi razmeram in da s svojim postopanjem ne izziva prebivalstva in ne blati mesta, kjer službuje. Ali kaj vidimo? Odkar je v Kranju, se kaže povsod strastnega klerikalnega priganjaca. Prireja agitacijska potovanja, ponuja na shodih klerikalne kandidate, kakor čuč kobilo. Za Pavslarja agitira od hise do hise in v «Slov.Narodu» je bilo celo čitati, da preti gostilničarjem z bojkotom. Naj bi kak liberalni profesor počenjal kaj takega, takoj ima na vratu disciplinarno preiskavo.

Kakor vse kaže, si bomo res še sami morali pomagati in prijeti nadležnega Jarčka za ušesa, da se bo njegovo cviljenje slisalo v Ljubljano ali pa tudi se kam daj.

Se marsikaj drugega je povedal g. Pavslar na svojem shodu. Govorilo se je tudi mnogo o mestni bolnici. Pri tej priliki se je zdelo potrebno mojemu staremu prijatelju, kranjskemu tehantu, nekoliko obreigniti se ob name. Naj vzame na znanje, da raditega ni zgubil mojih simpatij. Jaz mu zelim še dolgo življenje, kajti boljsega, neprost ovolj nega zaveznika, kakor je on, si napredna stranka v Kranju ne more želeli. Pa še nekaj o samostojnosti Pavslarjeve kandidature. Mož že nekaj let sem drvi čez grm in strm za klerikalno stranko. S. L. S. mu je obljubila svojo podporo in mu izrekla svoje popolno zaupanje. Njegovo samostojnost jasno spričuje asistenca, katero je imel na svojem zadnjem shodu. Korporativno se je odzval njegovemu povabilu kranjski farovž. Na shodu je kremenit značaj, g. dr. Edvard Globočnik prvič na posebno živahen način dokumentiral svoje globoko katoliško prepričanje. Navzoči so bili vsi klerikalni profesorji, mežnarji, lektarji in vse tisto, ki po Pavslarjevem izbiku tava zbegano po mestu, pa ne ve, ali je liberalec ali klerikalec, izvemši seveda tiste, ki so si iz radovednosti prišli ugledat to predstavo. Za 1. marec je obljubil ta samostojni kandidat svojim poslušalcem velikansko presenečenje. Bojmi se, da se je zmotil ravno za cel mesec, bojim se, da bo mož poslal sebe in svoje volilce — v 1. april!

Velecenjeni gospodje volilci! Ne vsiljujem se vam. Odločen sem bil ne več kandidirati, a razmere so nanesle tako, da sem v interesu stranke zopet prevzel deželnozbornsko kandidaturu za mestno skupino Kranj-Skofja Loka. Poznate me. Če mislite, da sem sposoben, dostojno Vas zastopati v deželnem zboru, potem volite mene, če pa mislite, da bo bolj na mestu g. Tomaž Pavslar, če mislite da bo dr. Šuštersič zaradi lepih oči Pavslarjevih odnehal od svojih zahtev in delil našim mestom, tem brezpomembnim gnezdom in obskurnim luknjam, posebne privilegije, no, potem pa volite Tomaža Pavslarja! (Dolgotrajno frenetično odobravanje.)

O sirotišnici v Kranju.

Govoril na volilnem shodu dne 24. februarja podžupan v Kranju, g. Ferdinand Polak.

Na Pavslarjevem volilnem sestanku so vzeli naš napredni občinski zastop pod mikroskop, to je pod tisto steklo, kateri pokaže vsako reč večjo, kakršna je v resnici. Iskali so napake in pogrške na telesu tega zastopa, a našli niso nobene nepravilnosti, nobene nepoštenosti, katero bi mu lahko očitali.

Dva matadorja te neodvisne stranke sta se pa čutila poklicana napadati naš občinski zastop na ta način, da sta zavijala resnico. Ta dva gospoda sta bila naš velespoštovani somesčan, gospod dr. Edvard Globočnik in naš visokočastiti gospod dekan, Anton Koblar. Ta lep parček je zliil svoje hripave glasove v duetu in je začel peti tisto dolgočasno pesem o kranjskem špitalu. Prvi vzdigne svojo stimo gospod dr. Globočnik in začne peti:

To je škandal, škandal, škandal,
da v Kranju še ni špital!

Končavši ta refren, začne govoriti sledeče:

Občinski zastop je prodal Majdiču pod mestom eno hišo za en «spot» denar, s tistim denarjem so pa zidali v Pungratu tisti drag špital, v katerem zdaj stanuje policaj, v katerem se vrše nabori, volitve in kjer ima godba spravljenе svoje instrumente.

To ni res! Jaz sem že 18 let občinski odbornik, pa ne vem, da bi prodal občinski odbor gospodu Majdiču kako hišo ne za «spot» denar, ne za drag denar. — Tudi ni zidal občinski odbor špitala, ampak sirotišnico, v katero se vsprejemajo revni, onemogli člani mestne občine kranjske, in sicer zato, ker je občinski odbor mislil, da bo tekom let stara hiralnica postala premajhna. A zgodilo se je nasprotno, danes ima mesto samo 13 revežev za oskrbovati in ti vsi imajo dovolj prostora v stari hiralnici. To je dokaz, da kranjsko mesto v gospodarskem oziru napreduje, ker se število mestnih revežev manjša od leta do leta. — Res je, da v novi hiši stanuje policaj in da se tam vrše nabori, ter da je imela godba tam svoje vaje. Za stanovanje policajja plačuje mestna občina primerno svoto, tudi godba in ašenčne komisije sp plačevale za uporabo teh prostorov primerno odškodnino. Vsi ti zneski so se stakali v blagajnico ubožnega zaklada. — Tudi je rekel gosp. doktor, da bodo zidali v Cerklah svojo bolnico. Prav je, saj imajo svoje zdravstveno okrožje, katero more skrbeti za revne bolnike tistih občin, katere spadajo v dotično okrožje.

Gospod dekan pa so d'jal: Lansko leto sem predlagal v občinskem odboru, da bi se ustanovila v Kranju bolnišnica. Toda prvi, ki se je oglašil proti temu predlogu, je bil Ciril Pirc. Zopet neresnica! Gospod Ciril Pirc ni govoril ne pro ne contra, ampak jaz sem bil taisti, ki se je oglašil proti temu predlogu, katerega je stavil ubožni odsek, pa ne gospod dekan, in sicer iz sledečih razlogov: Ubožni odsek je stavil dogovorno z odborom Vincencijeve družbe predlog: Ubožni zaklad naj prepusti v ta namen novo poslopje, v katero se naj nastanejo tri usmiljenke. Za to bi pa morala plačevati mestna občina v gotovini 500 K na leto, dajati prosto stanovanje, kurjavo, razsvetljavo in plačati opravo za tri sobe in kuhinjo. In kaj bi imelo naših 13 revežev od teh dragih usmiljenj? One bi skrbjele za red v stari hiši in bi eventuelno kuhale revežem, da bi imeli gorko brano. Pa nikar ne mislite, da bi usmiljenke to plačevale same. O, ne! Zato bi morala skrbeti v prvi vrsti blagajnica ubožnega odseka in deloma tudi družba sv. Vincencija, usmiljenke bi pa zraven dobro živele. Družba sv. Vincencija bi morala sedaj še dohivati tisti znesek od meščanov, in to bi bil zopet nov davek. Ta družba ali bratovščina, v kateri ima sedaj naš gospod dekan prvo in zadnjo besedo, je imela v mestni hranilnici naloženega 3500 K gotovine, komaj se je pa ustanovila nova klerikalna posojilnica, ni imel gosp. dekan nič bolj nujnejšega opravila, kakor da je dvignil ta denar, kateri je javna last, pri tukajšnji mestni hranilnici in ga nesel v svojo farovško posojilnico.

V celi Avstriji je navada, da se tak denar, kateri je javna last, nalaga pri hranilnicah, čeravno imajo tiste malo nujno obrestno mero, nudijo pa tem večjo varnost. Če je bilo to lepo in umestno, to naj presodi gospod dekan sam in častite dame, katere sede v odboru tega društva. Če je pa bilo to politično, bom pa jaz takoj povedal: V dveh letih bo imel odbor mestne hranilnice pravico razdeliti polovico čistega dobička za dobrodelne namene in občnokokoristne naprave. Takrat bo znašal

čisti dobiček 26.000, toraj polovica 13.000 K. In takrat, ko se bo delilo teh 13.000 K, bi vsak pameten odbornik rekel: «Vincencijeve družba pa naj išče podporo, tam, kamor je nesla svoj denar. No, pa upajmo, da bodo hranilnični odborniki imeli več manire, kakor naš gospod dekan.

Častita gospoda! Tako bolnišnico so hoteli ustanoviti v Kranju. Za tisti denar, kar bi stale usmiljenke, se za reveže lahko naredi mnogo in naredilo se tudi bo. Okrajno glavarstvo je poslalo dopis na občino, v katerem se naglašja, da naš presvetli cesar želi, naj se šestdesetletnica njegovega vladanja ne praznuje hrupno, ampak da se naj tisti denar, kar bi stale veselice, uporabi v dobrodelne namene na ta način, da se napravijo ustanove za reveže. Občinski odbor je sklenil, da bo na ta način praznoval šestdesetletnico vladanja našega presvetlega cesarja. To pa veste, da bomo skrbeli v prvi vrsti za tiste, za katere moramo skrbeti, to je za naše mestne reveže.

Ne mislite, častiti somesčanje, da sem jaz nasprotnik bolnice, samo temu nasprotujem, da bi naša občina sama nosila vse te troške. Zato je tukaj zdravstveno okrožje z sedežem v Kranju, katero ima že 11.000 K premoženja. V to blagajnico mora plačevati mesto 4% doklado na direktne davke, kmečke občine pa samo 3%, čeravno slednje iz blagajnice okrožja več porabijo kakor mestni prebivalci. Naj toraj ustanovi zdravstveno okrožje bolnico v Kranju s pomočjo vlade in deželnega odbora, vzdrževalni troški naj se pa razdele na davke vseh občin, katere spadajo v to zdravstveno okrožje. Gospod dr. Globočnik naj pa nikar ne misli, da mu bo naša občina zidala sanatorium á la Sangrad. Tudi gospod dekan naj nikar ne misli, da mu bo občina ustanovila posredovalnico za izročevanje sparkasnih bukvic «med živimi» in da mu bomo v te namene redili tri usmiljenke in to na škodo naših mestnih revežev.

Za take drage «spase» naša občina nima denarjev, potrebovala ga bo za bolj koristne in potrebne naprave.

Beleške.

Na sinočnem volilnem shodu v Skofji Loki je Čočov France slovesno izjavil, da morajo dobiti klerikalci še dva mandata, zato pa so se tako vrgli na Kranj-Loko in Radovljico-Tržič-Kamnik. Tedaj, volilci, v Vaših rokah je usoda!

«Slovenčeve» laži. Iz Radovljice se nam poroča: «Slovenec» zlobno laže, trdeč, da je dr. Vilfan naredil le nekaj korakov za vodovod, sicer pa ni nič storil. Sam Povše je na javnem shodu v navdušenih besedah pripoznal, da bi vodovoda še dolgo ne bilo, ako bi se ne bil toliko trudil zanj dr. Vilfan. To so slisali tudi tisti župani, ki so podpisali izjave za Detelo. Sramota tem županom!

«Vilfana bo treba vun vreči» — tako približno se je izrazil deželni odbornik Povše — «ker vedno stoji pri meni v deželnem dvoru, pa nam je vedno za hrbtom za radovljiški vodovod». Tedaj je moral Vilfan napraviti preklicano mnogo korakov, ne pa — kakor pravi «Slovenec» samo par stopinj.

Kakšen vzoren slovenski narodnjak je okrajni glavar Detela, dokazuje, da se je pri zadnjem ljudskem šteju vpisal kot Nemec. Heil! Ali se dvomite nad njegovim narodnjastvom, g. Spenda?

V Tržič sta prišla agitrat za nemškutarja Detelo poslanca Pogačnik in Gostinčar. Čudno se nam zdi, da se Detela ne pokaže nikamor. Tržičani in Kamničani! Ali boste tedaj volili človeka, ki ga niti ne poznate?

Brzjavaji.

Škofja Loka, 26. februarja. Neodvisna kandidata Hafner in Pavslar sta danes zvečer priredila volilni shod «pri Balantu», na katerega je došel tudi g. Ciril Pirc z nad 20 volilci iz Kranja. Udeležil se je tega shoda tudi drž. posl. Demšar iz Česnjice. Fajmošter Ščinkovec je pripeljal seboj okrog 15 mladih rokodelskih vajencev, ki so vpili in tulili na komahdo Ščinkovčevu. Kandidat Pirc je na klavirna govora njegovih protikandidatov Hafnerja in Pavslarja prav imenitno odgovarjal, kar seveda Ščinkovcu ni bilo všeč. Zato so začeli vpiti in so zaključili shod, ne da bi se glasovalo o kandidaturi. Navzoči loski volilci so pa lahko izprevideli, katerega izmed treh navzočih kandidatov naj jutri volijo. — Po shodu je nekdo izmed Ščinkovčeve družine dejanski napadel načelnika Sokola in ga lahko ranil.

Radovljica, 27. februarja. Sinočni volilni shod dr. Vilfana je prav lepo vspel. Dr. Vilfan se je izrazil za splošno, enako in tajno volilno pravico s proporcionalnim sistemom, omenjal kulturne in gospodarske zadeve mesta Radovljice, obljubil delati na to, da dobi mesto meščansko šolo in dostojen kolodvor, da se izboljšajo ceste pod mesto i. t. d. Kandidatura soglasno sprejeta.

Ob sklepu lista.

Kandidat Pavslar je poslal vsem kranjskim volilcem oklic, ki se zlasti peča z zadnjo številko «Gorenjca». Kup infamije! No, pa saj je včeraj v Loki pokazal, v katero družbo spada, torej ni čuda! Odgovorili bomo v soboto, za danes pa: Pokazite kranjski volilci svoje samostojno mišljenje in jutri vsi v boj za Cirila Pirca.